Contributed by David Dessers
donderdag, 06 oktober 2005 -

Tijdens de algemene staking van vrijdag 7 oktober slaagden zo'n 500 militanten van het ABVV erin om het industrieterrein van Haasrode (Leuven) hermetisch af te sluiten. Op het terrein werken zo'n 10.000 mensen. Alle toegangswegen tot het industrieterrein werden afgezet door stakingspiketten. Om kwart over elf 's ochtends maakte een deurwaarder op last van het patronaat een einde aan de piketten, via een dwangsom van 1000 euro per staker per uur. Eens te meer wordt op die manier het stakingsrecht op de helling gezet.

Reeds vanaf vijf uur 's ochtends trokken socialistische vakbondsmilitanten piketten op aan alle toegangswegen tot het industrieterrein van Haasrode. Arbeiders en bedienden stonden er zij aan zij, klaar om het debat aan te gaan met werkwilligen. De ABVV-militanten kregen de steun van groepjes ACV-militanten, vooral uit de LBC. Ook de kleine sluipwegen naar het terrein werden hermetisch afgesloten.

Reeds vanaf de ochtendploeg verschenen er heel wat werkwilligen. De overgrote meerderheid van hen maakte onmiddellijk rechtsomkeer. De piketten leken bijwijlen wel politieke debatplaatsen. Uit die debatten bleek niet alleen dat de stakers over heel wat overtuigende argumenten beschikten, maar ook dat heel wat van de werkwilligen in principe de bekommernissen van de stakers deelden. "Denk jij dat we de werkloosheid gaan aanpakken door tot ons zeventigste te blijven werken?". "Voor elke gepensioneerde kan er een jongere aangeworven worden...". "Als er geen geld is, hoe kan de regering dan die miljarden lastenverlagingen toekennen aan de bedrijven?".

Onder de syndicale militanten uiteraard ook een aantal SAP-militanten. Daarnaast kwam de SAP ook tussen met het campagnekrantje "Een andere politiek is mogelijk" en met het boek "Het neoliberaal bedrog". Rond een uur of tien verzamelden een groep van een 100-tal hardnekkige werkwilligen aan het grootste piket. Iets daarna bracht ook de procureur van de rechtbank een bezoek aan het piket om de verantwoordelijken in te lichten dat een deurwaarder onderweg was om de piketten en de staking te ontmantelen.

Met een dwangsom van 1000 euro per staker per uur boven het hoofd kon de vakbond haast niet anders dan een einde maken aan de staking. Om kwart over elf werd er een doorgang vrijgemaakt. De werkwilligen konden tussen een haag van joelende syndicalisten door het industrieterrein betreden. "Ga maar werken... tot uw zeventigste", klonk het. Later trok er een vakbondskaravaan door de stad. Een aantal stakers trok op naar Diest, waar het industrieterrein nog steeds bezet bleek.

Als stakingen via rechtbanken en dwangsommen ongedaan kunnen worden gemaakt, is er dan nog sprake van een recht op staken? De praktijken van Unizo tijdens deze algemene staking tonen aan dat een syndicaal antwoord niet lang meer op zich mag laten wachten.